

SFS 2004:487

Utkom från trycket
den 11 juni 2004

Lag om sjöfartsskydd;

utfärdad den 3 juni 2004.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens innehåll

1 § Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar² (förordning (EG) nr 725/2004).

2 § Begrepp i denna lag skall ha samma innebörd som i förordning (EG) nr 725/2004.

Beslut om skyddsnivå och ytterligare åtgärder

3 § Rikspolisstyrelsen fattar, efter att ha hört Sjöfartsverket och Kustbevakningen, beslut enligt bestämmelserna i bilaga 1 och 2 till förordning (EG) nr 725/2004 om vilken skyddsnivå som skall råda för ett fartyg eller en hamnanläggning. Om något beslut inte fattas råder den lägsta skyddsnivån.

I brådskande fall får Rikspolisstyrelsen fatta beslut enligt första stycket om förändring av skyddsnivån utan att ha hört Sjöfartsverket och Kustbevakningen. Ett sådant beslut skall dock snarast omprövas av Rikspolisstyrelsen efter att Sjöfartsverket och Kustbevakningen har hörts.

I brådskande fall får också en polismyndighet fatta beslut om vilken skyddsnivå som skall råda för ett fartyg eller en hamnanläggning inom det egna polisdistriktet. Ett sådant beslut skall genast underställas Rikspolisstyrelsen som, efter att ha hört Sjöfartsverket och Kustbevakningen, utan dröjsmål prövar om beslutet skall bestå.

4 § Beslut om att ytterligare åtgärder utöver de som anges i fartygets eller hamnanläggningens skyddsplan skall vidtas för ett fartyg eller en hamnanläggning vid den högsta skyddsnivån får fattas av Rikspolisstyrelsen, Sjöfartsverket eller Kustbevakningen. Innan ett sådant beslut fattas skall den beslutande myndigheten ha hört de båda andra myndigheterna.

¹ Prop. 2003/04:106, bet. 2003/04:TU13, rskr. 2003/04:260.

² EUT L 129, 29.4.2004, s. 6 (Celex 32004R0725).

Om ett fartyg trafikerar Sveriges territorialhav eller om information har lämnats om att fartyget avser att gå in på territorialhavet, får för det fartyget sådana beslut som anges i första stycket fattas av Sjöfartsverket när de två lägre skyddsnivåerna råder.

Avgifter

5 § Statens kostnader för sjöfartsskyddet skall täckas av avgifter. Dessa avgifter skall tas ut för de fartyg och hamnanläggningar som är föremål för tillsynen av sjöfartsskyddet.

Tillsyn

6 § Den som verkställer en tillsynsförrättning enligt bestämmelserna i bilaga 1 eller 2 till förordning (EG) nr 725/2004 eller biträder vid en sådan förrättning har rätt att få tillträde till ett fartyg eller en hamnanläggning och att där göra de undersökningar som han eller hon behöver samt att där ta del av handlingar och övrig information om fartyget eller hamnanläggningen.

7 § Ett fartygs redare och ägare ansvarar för att fartyget undergår tillsyn enligt bestämmelserna i bilaga 1 och 2 till förordning (EG) nr 725/2004.

Redaren, befälhavaren, rederiets och fartygets skyddschefer samt övrigt befäl ombord skall lämna tillsynsmyndigheten det bistånd den behöver vid tillsynsförrättningar och lämna de upplysningar som tillsynsmyndigheten begär vid sådana förrättningar.

8 § En hamnanläggnings innehavare ansvarar för att hamnanläggningen hålls tillgänglig för tillsynsmyndigheten och att tillsynsmyndigheten på annat sätt biträds vid tillsyn enligt bestämmelserna i bilaga 1 och 2 till förordning (EG) nr 725/2004.

Hamnanläggningens innehavare och skyddschef skall lämna tillsynsmyndigheten det bistånd den behöver vid tillsynsförrättningar och lämna de upplysningar som tillsynsmyndigheten begär vid sådana förrättningar.

9 § Den som utövar tillsyn av hamnanläggningar enligt bestämmelserna i bilaga 1 och 2 till förordning (EG) nr 725/2004 får förbjuda en hamnanläggningsinnehavare att låta hamnanläggningen betjäna fartyg som omfattas av förordning (EG) nr 725/2004, om hamnanläggningen i något väsentligt avseende har brister i sitt sjöfartsskydd som gör att den inte uppfyller föreskrivna krav eller kraven i anläggningens skyddsplan.

I stället för att ett förbud meddelas får hamnanläggningsinnehavaren föreläggas att vidta åtgärder för att avhjälpa bristen.

10 § Ett beslut om förbud eller föreläggande enligt bestämmelserna i bilaga 1 till förordning (EG) nr 725/2004 eller enligt 9 § får förenas med vite.

11 § Ett internationellt sjöfartsskyddscertifikat som har upphört att gälla enligt bestämmelsen i punkt 19.3.8 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004 skall omedelbart återlämnas till den som har utfärdat certifikatet.

Sjöfartsverket skall förklara ett internationellt sjöfartsskyddscertifikat ogiltigt om

1. förhållandena på fartyget inte längre motsvarar föreskrivna krav och bristerna, trots föreläggande om rättelse, inte har avhjälpats, eller
2. certifikatet inte uppfyller föreskrivna krav.

Har ett internationellt sjöfartsskyddscertifikat förklarats ogiltigt enligt andra stycket, skall certifikatet omedelbart överlämnas till Sjöfartsverket.

Skyldighet för hamnanläggningsinnehavare att biträda vid skyddsutredning

12 § En hamnanläggningsinnehavare skall biträda vid utförandet av en skyddsutredning samt ta fram och lämna den information som behövs för att utredningen skall kunna genomföras.

Undersökning av personer och förvaringsställen m.m.

Kroppsvisitation och annan undersökning

13 § För att förebygga brott som utgör fara för säkerheten i samband med sjöfarten, får den som uppehåller sig på ett fartyg eller i en hamnanläggning kroppsvisiteras. För samma ändamål får väska, fordon, gods, rum och annat slutet förvaringsställe på fartyget eller inom hamnanläggningen undersökas.

Den som vägrar att låta sig eller sin egendom undersökas, får avvisas eller avlägsnas från fartyget eller hamnanläggningen.

14 § Kroppsvisitation som är av mera väsentlig omfattning skall utföras i ett avskilt utrymme. Sådan visitation skall ske i vittnes närvaro, om den som skall undersökas begär det och det kan ske utan större omgång. Kroppsvisitation av kvinna får utföras och bevittnas endast av en annan kvinna, om undersökningen inte sker genom metalldetektor eller liknande anordning. Kroppsvisitation som enbart innebär att föremål som en kvinna har med sig undersöks får dock utföras och bevittnas av en man.

15 § Kroppsvisitation och annan undersökning skall ske i den omfattning som anges i skyddsplanen för fartyget eller hamnanläggningen.

Rederiet och hamnanläggningsinnehavaren ansvarar för att undersökningarna sker i den omfattning som följer av skyddsplanerna för fartyget respektive hamnanläggningen. Dessa undersökningar skall bekostas av rederiet respektive hamnanläggningsinnehavaren.

16 § Kroppsvisitation och annan undersökning får, med den begränsning som följer av andra stycket, utföras av polisman, tjänsteman vid Kustbevakningen eller annan särskilt utsedd person som förordnats av en polismyndighet. Om personer och egendom undersöks av annan sådan särskilt utsedd person skall arbetet utföras under polismans ledning. Tullverket skall på begäran bistå polismyndigheten, om det behövs för att en undersökning skall kunna utföras. Rederiet eller hamnanläggningsinnehavaren skall biträda polismyndigheten eller Kustbevakningen i det praktiska kontrollarbetet om det behövs.

Kontroll av gods som står under tullövervakning enligt artikel 37 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen³ skall ske i samråd med Tullverket.

17 § Om det vid kroppsvisitation eller annan undersökning påträffas föremål som kan komma till användning vid brott som utgör allvarlig fara för säkerheten i samband med sjöfart skall, om föremålet inte tas i beslag enligt bestämmelserna i rättegångsbalken, den hos vilken föremålet påträffats uppmanas att förvara föremålet på sådant sätt att det inte kan användas för brott. Den som inte följer en sådan uppmaning får avvisas eller avlägsnas från fartyget eller hamnanläggningen.

18 § Ett beslut enligt 13 § andra stycket eller 17 § fattas av den som enligt 16 § får utföra kroppsvisitation eller annan undersökning.

19 § Protokoll skall föras och bevis utfärdas om gjord kroppsvisitation, om den undersökte begär det vid förrättningen eller om föremål tas i beslag.

Ordning

20 § Utan rederiets, befälhavarens eller hamnanläggningsinnehavarens tillstånd får inte någon beträda en sådan del av ett fartyg respektive en hamnanläggning för vilken det genom stängsel eller skyltar eller på annat liknande sätt klart framgår att allmänheten inte har tillträde.

Den som enligt 16 § får utföra kroppsvisitation eller annan undersökning får från fartyget eller hamnanläggningen avvisa eller avlägsna den som

1. obehörigen uppehåller sig där,
2. stör ordningen där, eller
3. äventyrar skyddet av fartyget eller hamnanläggningen.

Bemyndiganden

21 § Regeringen får meddela föreskrifter om att beslut enligt 4 § andra stycket får fattas även av annan myndighet än Sjöfartsverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela

1. föreskrifter om vilka åtgärder en hamnanläggnings skyddsplan skall innehålla,
2. föreskrifter om sjöfartsskyddsdeklarationer,
3. föreskrifter om tillsyn,
4. föreskrifter om märkning av ett fartyg med IMO-identifikationsnummer,
5. föreskrifter om sådana handlingar med fartygshistorik som skall finnas ombord på ett fartyg, och
6. föreskrifter om avgifter till staten för sjöfartsskyddet.

Straff

22 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot ett förbud eller föreläggande som har meddelats med stöd av bestämmelserna i regel 9 i bilaga 1 till förordning (EG) nr 725/2004 eller enligt 9 §.

Om ett förbud eller föreläggande som avses i första stycket är förenat med vite, skall den som bryter mot det inte dömas till ansvar.

23 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms

1. den som uppsåtligen lämnar oriktiga uppgifter i syfte att erhålla ett beslut om erkänd sjöfartsskyddsorganisation enligt bestämmelsen i punkt 4.3 i bilaga 3 till förordning (EG) nr 725/2004,

2. den som uppsåtligen lämnar oriktiga uppgifter i syfte att få en skyddsplan godkänd, ett skyddscertifikat utfärdat eller giltighetstiden för ett certifikat förlängd enligt bestämmelserna i punkterna 9.1–4, 16.1–3 och 19.1–3 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004,

3. redare och befälhavare som uppsåtligen använder ett fartyg till sjöfart utan att fartyget har ett certifikat eller en skyddsplan som det skall ha enligt bestämmelserna i regel 9.1.1 i bilaga 1 respektive punkt 9.1 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004,

4. hamnanläggningsinnehavare som uppsåtligen betjänar ett sådant fartyg som omfattas av förordning (EG) nr 725/2004 utan att ha en godkänd skyddsplan enligt bestämmelserna i regel 10.1 i bilaga 1 och punkt 16.2 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004,

5. redare och befälhavare som uppsåtligen använder ett fartyg eller dess utrustning i strid med någon bestämmelse i fartygets skyddsplan, i ett certifikat eller i regel 4.1–2 i bilaga 1 och punkt 9.4 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004,

6. hamnanläggningsinnehavare som uppsåtligen använder hamnanläggningen eller dess utrustning i strid med någon bestämmelse i hamnanläggningens skyddsplan eller regel 10.1 i bilaga 1 och punkt 16.3 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004,

7. redare och ägare som uppsåtligen underlåter att se till att fartyget undergår tillsyn enligt bestämmelserna i regel 4.1–2 i bilaga 1 och punkt 19 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004,

8. hamnanläggningsinnehavare som uppsåtligen underlåter att hålla hamnanläggningen tillgänglig för tillsynsmyndigheten eller på annat sätt biträda tillsynsmyndigheten vid tillsyn enligt 8 §,

9. redare och befälhavare som uppsåtligen eller av oaktsamhet lämnar felaktig eller ofullständig information inför anlop av hamn när informationen har begärts enligt regel 9.2 i bilaga 1 till förordning (EG) nr 725/2004 om gärningen inte är ringa samt

10. redare, befälhavare och hamnanläggningsinnehavare som uppsåtligen inte genomför en undersökning enligt bestämmelserna i 13 och 15 §§ eller som har beslutats med stöd av 4 §.

24 § Till böter döms

1. redare och hamnanläggningsinnehavare som uppsåtligen inte har utsett någon skyddschef enligt vad som krävs i bestämmelserna i punkterna 11.1, 12.1 eller 17.1 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004,

2. den som uppsåtligen inte upprättar en sjöfartsskyddsdeklaration enligt bestämmelserna i punkt 5 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004,

3. redare och befälhavare eller hamnanläggningsinnehavare som uppsåtligen förvarar fartygets respektive hamnanläggningens skyddsplan i strid med bestämmelserna i punkterna 9.7 eller 16.7 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004,

4. redare och befälhavare som uppsåtligen inte återlämnar eller överlämnar ett sjöfartsskyddscertifikat när det krävs enligt 11 §.

5. redare och befälhavare som uppsåtligen inte medför en handling som skall finnas ombord på ett fartyg enligt bestämmelserna i regel 9.2.3 i bilaga 1, punkterna 9.1 och 10.1 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004 eller enligt föreskrifter meddelade med stöd av 21 § andra stycket 5,

6. befälhavare som uppsåtligen inte lämnar den information som krävs enligt bestämmelsen i regel 9.2.1.6 i bilaga 1 till förordning (EG) nr 725/2004 samt

7. hamnanläggningsinnehavare som uppsåtligen inte lämnar den information som krävs enligt bestämmelsen i punkt 14.6 i bilaga 2 till förordning (EG) nr 725/2004.

25 § Bestämmelser om ansvar för den som bryter mot det som sägs om tystnadsplikt i 30 § finns i 20 kap. 3 § brottsbalken.

26 § Till ansvar enligt denna lag skall inte dömas om gärningen är belagd med strängare straff i brottsbalken eller sjölagen (1994:1009).

Behörig domstol

27 § Mål om ansvar enligt denna lag handläggs av den domstol som är behörig enligt bestämmelserna i 21 kap. 1 och 8 §§ sjölagen (1994:1009).

Övriga bestämmelser**Omedelbar giltighet**

28 § Ett beslut enligt förordning (EG) nr 725/2004 eller enligt denna lag gäller omedelbart, om inte annat beslutas.

Överklagande

29 § Beslut enligt bestämmelserna i bilaga 1 och 2 till förordning (EG) nr 725/2004 rörande undantag för en hamnanläggning från att omfattas av förordningen och rörande likvärdiga skyddsarrangemang får överklagas till regeringen. Övriga beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

30 § Den som har tagit befattning med tillsyn enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 eller har utsetts till skyddschef får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon under uppdraget eller i sin tjänst har fått veta om

1. sjöfartsskyddet ombord på fartyg eller i hamnanläggningar,
2. yrkeshemligheter eller arbetsförfaranden,
3. enskildas ekonomiska eller personliga förhållanden, eller
4. förhållanden av betydelse för rikets säkerhet.

Den som har utfört kroppsvisitation eller annan undersökning enligt denna lag får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon under uppdraget eller i sin tjänst har fått veta om enskildas ekonomiska eller personliga förhållanden.

I det allmännas verksamhet tillämpas bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100) i stället för vad som sägs i första och andra styckena.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

På regeringens vägnar

LARS ENGQVIST

LEIF PAGROTSKY
(Näringsdepartementet)

